

SOTURI- KISSAT

PIRSTOUTUNUT
TAIVAS

VARJOJEN AIKA

3

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #3: SHATTERED SKY

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #3: SHATTERED SKY

Text copyright © Working Partners Limited 2017

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2017

Map art © Dave Stevenson 2017

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2021

ISBN 978-951-0-49689-3

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
Parantajat	LEHTILAMPI – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät ja valkoiset käpälät ja rinta NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellan-punaisia läiskä OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli MARJANENÄ – kermanvärinen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli
UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioiden ja
valkoisen kirjava naaras
TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras
LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli,
jolla on meripihkanväriset silmät
RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras
VARPULOISTE – tummanruskea naaras; halvaantunut
takaruumiistaan
LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras,
jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät
KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla
on mustia raitoja
MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava
naaras, jolla on tummansiniset silmät; VARPUTASSUN
(harmaa naaras, jolla on vihreät silmät) mestari
KYYHKYSIIPPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät
silmät
KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras
KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli
LUMIPEHKO – valkoinen pörheä kolli
PIHKAKUU – vaalean kellanpunainen naaras
KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli
MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli
PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras
LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli
RATAMORAITA – tummanruskea naaras
LEHTIVARJO – kilpikonnakuvioiden naaras

KIURULAULU – musta kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskiiä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta

KUKKASADE – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehden muotoisia valkoisia laikkuja

Klaanin-
vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)

SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko

HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli

MILLI – juovikas hopeankirjava naaras, jolla on siniset silmät

VARJOKLAANI

(Myrskyklaanissa majailevat pakolaiset)

Päällikkö **PIHLAJATÄHTI** – kellanpunainen kolli

Varapäällikkö **TIKERISYDÄN** – tummanruskea raidallinen kolli

Soturit **KELTATURKKI** – kilpikonnakuvioiden naaras, jolla on vihreät silmät

TUULIKLAANI

Päällikkö	YKSITÄHTI – ruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli
Parantaja	HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa
Soturit	YÖPILVI – musta naaras; JUOVATASSUN (laikukkaan-ruskea naaras) mestari PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät VARISSULKA – tummanharmaa kolli; LEHVÄTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa kypälää; SAVUTASSUN (harmaa naaras) mestari VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät KIURUSIIPI – vaaleanruskea raidallinen naaras SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa valkoinen läikkä KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät
Klaanin- vanhimmat	VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras

JOKIKLAANI

Päällikkö	USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Varapäällikkö	RUOKOVIIKSI – musta kolli
Parantajat	PERHONSIIPi – täplikäs kullanvärinen naaras PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras
Soturit	MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras VARJOKARVA – tummanruskea naaras SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen naaras; VIIMATASSUN (ruskeavalkoinen naaras) mestari MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli HAIKARASIIPi – tummanharmaa-musta kolli SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras; YÖTASSUN (tummanharmaa naaras, jolla on siniset silmät) mestari LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli KETTUNENÄ – punaruskea raidallinen kolli SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras AHVENSIIPI – harmaavalkoinen naaras NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras NÄRHIKYNSI – harmaa kolli PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli JÄÄSIIPi – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät

Kuningattaret	JÄRVISYDÄN – harmaa raidallinen naaras; JÄNISPENNUN, KIRJOPENNUN, PIKKIHERNEPENNUN ja PEHMOPENNUN emo
Klaanin- vanhimmat	SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras

KULKUKISSAT

(Tummahännän »Suku«)

Päällikkö	TUMMAHÄNTÄ – voimakas, lihaksikas kolli, jonka valkoisessa turkissa on silmien ympärillä mustia täpliä
Parantaja	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja
»Suku«	SADE – pitkäkarvainen harmaa kolli, jolla on vihreät silmät KORPPI – pitkäkarvainen musta naaras TORAKKA – hopeanharmaa kolli NOKKONEN – ruskea raidallinen kolli, jolla on pitkät sojottavat karvat NEULASHÄNTÄ – hopeanvärinen naaras SILOVIIKSI – sileäkarvainen keltainen naaras KATAJAKYNSI – musta kolli TÄHKÄTURKKI – tummanruskea kolli, jonka pääkarvat sojottavat pystyssä KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät

KIVISIIPPI – valkoinen kolli
ISKUKIVI – raidallinen kolli
HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras
MEHILÄISNENÄ – pulska valkoinen naaras, jolla on mustat korvat
KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja
MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras
APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
VÄREHÄNTÄ – valkoinen kolli
VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli
UTUPILVI – pörröturkkinen vaaleanharmaa naaras
KOIVUTUOHI – beige kolli
LEIJONASILMÄ – keltainen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät
LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli
RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras
MÄNTYNENÄ – musta naaras
ORVOKKITASSU – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät

Kuningattaret **LUMILINTU** – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; **KÄPYPENNUN**, **LOKKIPENNUN** ja **LEHDYKKÄPENNUN** emo

Klaanin-
 vanhimmat **TAMMITURKKI** – pieni ruskea kolli
ROTTA-ARPI – arpinen, laiha tummanruskea kolli

EN
kka

kuulaampi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

mürskyklaanin
leiri

vanha tammi

Järvi

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

mürskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

tuuliklaani

tähtiklaani

POHJOINEN

ESINÄYTÖS

AURINKO HIVUTTAUTUI taivaanrannan ylle ja loi kultaista valoaan siihen ruohikkoiseen notkoon, jossa Leppäsydän seisoi. Kolli räpytteli silmiään häikäisevissä säteissä, vilkaisi ympärilleen ja yritti hahmottaa, missä oli. Hän ei muistanut käyneensä tässä notkossa koskaan aiemmin, ja häneen iski äkillinen huoli siitä, oliko hän saattanut harhailla pois Myrskyklaanin reviiiriltä sitä tajuamatta.

Notkon pohjalla oli pieni lampi, jonka pinta kimmelsi auringon kilossa. Sitä ympäröivät kituliaat pensaatsat, ja katsoessaan tarkemmin Leppäsydän huomasi joukon kissoja painautuneena niiden suojiin. Keskellä makasi pitkällään pieni, hopeanharmaa raidallinen naaras. Leppäsydäimestä tuntui, että hän oli nähnyt naaraan jossain ennenkin, mutta muut kissat olivat hänelle vieraita.

Leppäsydän lähti epäröiden tassuttamaan alas kohti notkon keskustaa. »Tervehdys!» hän hihkaisi päästessään lähemmäs. »Osaatteko sanoa, missä...?»

Hän vaikenä, kun kukaan kissoista ei osoittanut huomaneensa hänen tuloaan – aivan kuin he eivät olisi nähneet eivätkä kuulleet häntä. Leppäsydän sävähti innosta.

Tämän täytyy olla näky! Ovatko nämä Taivasklaanin kissoja? Mutta en minä kyllä tunnista heistä ketään...

Koska Leppäsydän halusi kuumeisesti saada selville, mitä kerrottavaa näyllä hänelle oli, hän siirtyi lähemmäs pensaikkoon ja huomasi, että ruohonkorret eivät edes taittuneet hänen käpälänaskeltensa alla.

Tassuttaessaan eteenpäin hän näki, että hopeankirjavalla naaraalla oli kyljessään pitkä haava. Sen ympäryys oli turvoksisissa, ja haavasta tihkui märkää. Naaras oli hyvin laiha, ja hänen turkkinsa oli kiilloton ja miltei väritön; hän hengitti pinnallisesti ja hänen silmänsä olivat kuumeen lasittamat. Taas jokin tuntui Leppäsydäimestä kumman tutulta, aivan kuin hänen olisi tosiaan pitänyt tunnistaa naaras.

Voisinpa auttaa tuota kissaa, hän ajatteli. Kirveliä tai kehäkukkaa tulehdukseen, vähän purasruohonlehtiä laskemaan kuumetta hiukan...

Näyssään hän oli kuitenkin voimaton, koska ei pystynyt saamaan mitään yhteyttä näihin kissoihin tai löytämään heille yrttejä. Hän ei voinut muuta kuin katsella, miten yksi raidallisen tovereista kasto i sammaltupon lampeen ja piti sitä naaraan huulilla jotta tämä sai juotua.

»Voimmeko tehdä hyväksesi mitään?» yksi muista kissoista kysyi.

Hopeankirjava naaras pudisteli uupuneena päätään. »Ehkä voikukkaa tai purasruohoa», hän sanoi hiljaa. »En kyllä tiedä, mistä te niitä täältä löytäisitte. Aikani on miltei lopussa. Tulehdus on liian paha... Ei kukaan voi tehdä enää mitään.»

Hänen silmänsä painuivat kiinni. Yksi kissoista kumartui hänen ylleen ja nuolaisi hänen korviaan hellästi.

Leppäsydän ehti jo melkein luulla raidallisen naaraan kuolleen, kun tämä hetken kuluttua havahtui taas.

»Kunpa voisin suojella teitä kaikkia», naaras naukui ääni väristen ja hyvin syyllisyydentuntoisen kuuloisena. »Olemme

niin kaukana rotkosta... emmekä ole onnistuneet löytämään sitä kotia, jota Tähtiklaani meille toivoo.» Äkkiä hän katsahti klaanitoveriensä päiden yli ja hätkähti. »Pisamatoive! Sinäkö löysit meidät viimein?»

Muut kissat kääntyivät innokkaasti katsomaan taakseen, mutta näyttivät pettyneiltä, kun siellä ei näkynyt ketään. Leppäsydän käsitti, että kuume sai raidallisen naaraan näkemään harhoja. Naarasta nuolaissut kissa sanoi lempeästi: »Ei hän ole täällä. Kyllähän sinä tiedät, ettei Pisamatoivetta ole löytynyt sen jälkeen, kun jouduimme pois rotkosta. Hän on valitettavasti varmaan kuollut.»

Toinen kissa nyökkäsi. »Me etsimme kaikkialta.»

Leppäsydän tajusi, että kuolevan naaraan täytyi olla heidän parantajansa. Häntä raastoi sääli naaraan klaanitovereita kohtaan: he näyttivät todella laihoilta ja rähjäisiltä, ja kuulosti siltä että he olivat ponnistelleet ankarasti löytääkseen itselleen uuden reviirin.

He ovat kokeneet niin kovia, hän tuumi. Ja parantajan menettäminen vain hankaloittaa asioita entisestään.

Kissan nimi oli aivan Leppäsydämen kielen päällä, ja äkkiä hänestä alkoi tuntua ratkaisevan tärkeältä muistaa se. Hänen ajatuksensa kuitenkin katkesi, kun hopeanharmaa naaras ähkäisi ja alkoi pyrkiä istumaan. Naaraan silmät levisivät ja hän tuijotti taivaanrantaan. Leppäsydämen teki mieli kääntyä katsomaan, mitä siellä näkyi, mutta hän ei saanut katsettaan irti kissan naamasta.

»He ovat tulossa...» naaras kuiskasi ja tuntui rentoutuvan; sitten hän punnersi taas pystympään jalat vapisten ja häntä huojuen. »Teidän on etsittävä veripolkua taivaalta! Seuratkaa veripolkua!» hän kähisi.

Ponnistus oli vienyt raidallisen kissan viimeisetkin voimariipheet. Hän lysähti takaisin nurmelle, ja hänen silmänsä sulkeutuivat värähtäen. Hänen hengityksensä hidastui ja loppui sitten.

»Kaikulaulu!» Hänen ympärillään olevat kissat heittivät päänsä takakenoon ja alkoivat vaikeroida tuskaisesti kohti taivasta. »Kaikulaulu!»

Kaikulaulu! Leppäsydämen arvaukset saivat vahvistuksen. Ei ihme että hän näyttää tutulta – olen nähnyt hänet näyssä aiemmin! Ja kuullut hänen nimensä... Hiekkamyrsky puhui hänestä. Hän on Taivasklaanin parantaja... joten nämä kissat siis ovat se mitä Taivasklaanista on jäljellä.

Näky alkoi haalistua pyörteileväksi harmaaksi usvaksi, ja samalla kun surevat kissat katosivat näkyvistä, Leppäsydän varmistui siitä, että Taivasklaani tarvitsi edelleen kipeästi apua – kipeämmin kuin koskaan, nyt kun se oli vailla parantajaa.

Leppäsydän avasi silmänsä oppilaiden pesässä ja näki kalpean aamuvalon siivilöityvän pesän suuta peittävien saniaisten läpi. Hän makasi hetken aloillaan. Hänen näkynsä oli saanut hänet vakuuttuneeksi paitsi siitä, että hänen klaaninsa *täytyi* auttaa Taivasklaania, myös siitä, että Taivasklaani liittyi varmasti jotenkin siihen ennustukseen.

On aika toimia, Leppäsydän ajatteli, väentäytyi käpälilleen ja ravisteli turkistaan sammalta ja sananjalkoja. *Käyn puhumassa siitä Vatukkatähden kanssa ensi tilassa. Mutta en taida valitettavasti ehtiä ennen kuin tämän aamun taistelu on ohi...*

LUKU 1

KAIKKIEN NELJÄN KLAANIN kissat olivat kokoontuneet yhteen Varjoklaanin rajalle. Varputassu kuuli ympäriltään vaimeaa rapinaa, kun kissojen käpälät liikkuiivat ruohikossa, ja maistoi yhteen sekoittuneet hajut. »Näin paljon satureita!» hän kuiskasi. »Kaikki neljä klaania yhdessä...»

Myrskyklaanin kissat olivat tiiviinä joukkona Varputassun ympärillä ja heidän kiiluvat silmänsä ja pörhistyneet karvan-
sa osoittivat, että he olivat valmiina taisteluun. Varputassu antoi katseensa kiertää heitä: klaanipäällikkö Vatukkatähti varapäällikkönsä Oravaliito rinnallaan; Leijonaroihu, jonka lihakset väreilivät kullankirjavan karvan alla; Pilvihäntä kumppaninsa Kirkassydämen kanssa, sekä heidän tyttärensä Valkosiipi; Kiurulaulu ja hänen pentuetooverinsa Lehtivarjo ja Hunajaturkki odottamassa ylpeinä ensimmäistä tilaisuuttaan taistella klaaninsa puolesta satureina.

Varputassu painautui tiukasti kiinni Murattilammen kylkeen ja liu'utteli kynsiään hermostuneesti sisään ja ulos. Aamuvalo oli voimistumassa, mutta puiden alla piili edelleen varjoja, jotka saivat edessä olevan Varjoklaanin reviirin näyttämään tavallistakin synkemmältä ja pelottavammalta.

Murattilampi kumartui supattamaan Varputassun korvaan. »Suuren myrskyn jälkeen Vatukkatähti ehdotti uutta lisäystä soturilakiin.» Hänen silmänsä loistivat ylpeydestä

klaanipäällikön puolesta. »Hän sanoi että vaikka kaikkien klaanien on muistettava erilliset menneisyytensä ja perinteesä, äärimmäisessä hädässä kaikkien pitäisi liittyä yhteen, niin ettei mikään klaani koskaan joutuisi tuhoon. Ja jos tämä ei ole äärimmäinen hätätilanne», hän lisäsi pisteliäästi, »niin en tiedä, mikä sitten olisi.»

»Uskotko oikeasti, että me pystymme ajamaan ne kulkukissat Varjoklaanin reviiriltä?» Varputassu kysyi. Hän yritti estää ääntään vapisemasta, vaikka hänen suutaan kuivasikin ja hänen sydämensä hakkasi niin että hän uskoi kaikkien kissojen kuulevan sen.

Murattilampi sipaisi Varputassun lapoja hännällään rohkaisevasti. »Ensimmäinen taistelu ottaa aina koville», hän maukui. Hänen hopean ja valkoisen kirjava turkkinsa oli siisti kuin juuri suittu, ja hänen äänensä oli läpeensä itsevarma. »Mutta pysyttele minun lähelläni, niin pidän sinusta huolta.»

Helpotus valtasi Varputassun, ja hän räpäytti silmiään mestarilleen kiittolisena. *Onneksi olen Murattilammen oppilas*, hän ajatteli. *Hän on aina tukenani.*

»Kaikkien klaanien kissat...» Vatuksatähden ääni kajahti kokoontuneiden kissojen yli. »On tullut aika yllättää kulkukissat ja pakottaa heidät pois Varjoklaanin reviiriltä.»

»Niin on», Pihlajatähti vahvisti. Varjoklaanin päällikön ääni oli vaimea muttei kiistanhaluinen. Hän seisoi joukon edessä, ja hänen kellanpunainen turkkinsa alkoi hehkua valon voimistuessa. Hänen kumppaninsa Keltaturkki oli asettunut aivan hänen viereensä. »Meidän on hankkiuduttava kulkukissoista eroon kertaheitolla. Klaanien tulevaisuus riippuu siitä!»

Tuuliklaanin päällikkö Yksitähti mulkoili Pihlajatähteä ja huitaisi ärtyneesti hännällään. »Siinäpä kiintoisa käsky», hän maukui, »sellaisen kissan suusta, joka salli kulkukissojen asua reviirillään kuutolkulla, kunnes suurin osa hänen klaanistaan

päätti että seuraisi mieluummin Tummahäntää! Ehkäpä, Pihlajatahti», hän lisäsi, »sinä voisit lakata jakelemasta käskyjä kissoille, jotka siivoavat *sinun* sotkujasi.»

Pihlajatahden niskakarvat nousivat pystyyn ja hän veti huulensa irvistyksen alkuun. »Ja ehkäpä myös», hän kivahti kitkerästi, »tuuliklaanilaiset voisivat pitää huolen omista asioistaan.»

»Sinä teit siitä meidän asiamme!» Yksitähti napautti.

»Riittää!» Jokiklaanin Usvatahti työntyvi vimmastuneiden päälliköiden väliin arvovaltaisain elkein. »Mitä toivoa meillä on, jos tappelemme keskenämme? Pihlajatahti on yhdestä asiasta oikeassa: kulkukissat on ajettava pois. He tappoivat Hernekarvan, ja nyt he ovat anastaneet Varjoklaanin reviirin. Näistä vihollisista on aika hankkiutua eroon kertakaikkisesti.»

»Täsmälleen», Vatukkatähti vahvisti rauhallisella äänellä. »Joten voitaisiinko lopettaa toistemme syyttely ja häätää ne kulkukissat yhteisvoimin?»

Hän katsoi vuoroin Pihlajatahteen ja Yksitähteen. Yksitähti nyökäytti päätään myöntymisen merkiksi, ja Pihlajatahti kääntyi sivuun raskaasti hengittäen ja turkkiaan ravistellen.

Kun Varputassu näki päälliköiden kiistelevän tuolla taval-la, häntä alkoi hermostuttaa entistä enemmän; hänestä tuntui kuin hänellä olisi ollut vatsa täynnä toistensa häntiä jahtaavia hiiriä.

»Oletko valmis?» Murattilampi kysyi.

Varputassu epäröi. »Olen huolissani sisarestani», hän tunnusti viimein. »Orvokitassu-parka on nyt kulkukissojen luona, ja hän joutuu väkisinkin mukaan tähän kaikkeen. Mitä jos hän haavoittuu?»

»Orvokitassu on vahva ja fiksu.» Mukaan liittyi uusi ääni; Varputassu käänsi päätään ja näki aivan takanaan Varjoklaanin varapäällikön Tiikerisydämen, jonka vierellä oli Varputassun klaanitoveri Kyyhkysiipi. »Hän pärjää kyllä», Tiikerisydän

jatkoi rauhoittlevasti. »Eikä kukaan täällä olevista kissoista haavoittaisi oppilasta vakavasti.»

»Kiitos.» Varputassu vilkaisi tummanruskeaa raidallista kolia hyvillään, vaikka panikin merkille, miten hänen mestarinsa hännänpää nyki ärtyneesti puolelta toiselle. *Minkähän takia Murattilampi ei pidä Tiikerisydämestä?*

Vatukkatahti heilautti häntäänsä lähtömerkiksi kokoontuneille kissoille. Hänen lihaksensa väreilivät tumman raidallisen turkin alla, kun hän kulki joukon kärjessä. Neljän klaanin yhdistyneet voimat luikkivat hänen perässään heinikossa kuin yhtenä kissana ja ylittivät Varjoklaanin reviirin rajan. Varputassu värähti, kun rajamerkkien löyhkä lehahti vastaan.

Kaikki pysyttelivät vaiti puiden siimeksessä ja kulkivat äänettömin käpälänaskelin maata peittävällä paksulla neulas-kerroksella. Lähestyessään Varjoklaanin leiriä he hajaantuivat riviksi.

Mutta ennen kuin leiriä ympäröivät pensaat tulivat näkyviin, Varputassu huomasi liikettä edessäpäin puiden välissä. Esiin tuli partio: neljä niistä Varjoklaanin kissoista, jotka olivat päättäneet jäädä omalle reviirilleen kulkukissojen kanssa. Partion johdossa oli Siloviiksi.

Kissat pysähtyivät huomattessaan määrätietoisesti lähestyvän hyökkäysjoukon. He tuijottivat kuin eivät olisi uskoneet, mitä edessään näkivät.

Siloviiksi tokeni tyrmistyksestään ensimmäisenä. »Tunkeilijoita!» hän rääkäisi. »Kimppuumme hyökätään! Kaikki kissat – takaisin leiriin, heti!»

Hän kiepahti ympäri ja katosi puiden sekaan partio kannoillaan.

Tuuliklaanin varapäällikkö Jänisloikka katsahti käpäliinsä ja pudisteli päätään. »Siinä meni mahdollisuutemme ylläkköön», hän mutisi.

»Mitä jos taivas
ei kirkastukaan ikinä?«

Varjoklaani on kukistunut. Mäntymetsää hallitsee kulkukissajoukkio, jonka julma päällikkö Tummahäntä ei aio lopettaa ennen kuin on valloittanut muidenkin klaanien reviirit. Myrskyklaanin parantaja Leppäsydän on entistäkin varmempi siitä, että heidän ainut toivonsa on löytää kodistaan karkotettu Taivasklaani ja toteuttaa Tähtiklaanin ennustus – ennen kuin Tummahännän hirmuvalta tekee soturiklaaneista lopun.

Varjojen aika on kuudes Soturikissat-saaga.
Pirstoutunut taivas on saagan kolmas osa.

9 789510 496893

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49689-3

Kannen kuva: Owen Richardson